

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 39/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov o návrhu navrhovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Synergy Lawyers - advokátska kancelária, s.r.o., Svätoplukova 16791/28, proti rozhodnutiu Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/136/24/K z 27. novembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Návrh **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným ústavnému súdu 8. januára 2025 domáha zrušenia rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“), ktorým mu podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) a čl. 9 ods. 16 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“) bola uložená pokuta 7 679,20 eur za to, že porušil povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, keď do 30. apríla 2024 nepodal písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok a urobil tak až 11. júla 2024, hoci bol do odvolania ku koncu októbra 2023 riaditeľom Štátnej pokladnice a členom Rady pre riešenie krízových situácií.

2. Pred rozhodnutím výbor navrhovateľovi oznámil začatie konania, no navrhovateľ sa k tomu nevyjadril. V odôvodnení rozhodnutia výbor skonštatoval porušenie povinnosti navrhovateľa a poukázal aj na čl. 9 ods. 13 štvrtú vetu ústavného zákona, podľa ktorej konanie sa zastaví aj vtedy, ak sa verejný funkcionár pred hlasovaním o rozhodnutí vzdá verejnej funkcie. Hoci sťažovateľovi funkcia zanikla v roku 2023, na zastavenie konania nevidel dôvod, čo odôvodnil odkazmi na rozhodnutia ústavného súdu (II. ÚS 114/08, III. ÚS 484/2013, PLz. ÚS 1/2010, I. ÚS 32/2023). K tomu, že navrhovateľ oznámenie podal 11. júla 2024, výbor odkázal na rozhodnutie ústavného súdu (IV. ÚS 633/2013).

3. Podľa sťažovateľa výbor mal konanie podľa čl. 9 ods. 13 štvrtej vety ústavného zákona zastaviť a to, že tak neurobil, mal riadne odôvodniť. Poukazuje na nálezy ústavného súdu (IV. ÚS 1/07 a I. ÚS 129/2022). Je toho názoru, že výbor ústavný zákon vyložil v rozpore s jeho hlavným účelom, ktorým je zamedziť vzniku rozporu osobných záujmov a verejného záujmu verejných funkcionárov.

II.

4. Návrh je zjavne neopodstatnený a ako taký bol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutý.

5. Na vec sťažovateľa nemožno vzťahovať závery nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 1/07, ktorý vychádza z toho, že k zániku verejnej funkcie navrhovateľa došlo nie odvolaním, ale tým, že sa funkcie vzdal práve z dôvodu vzniku možného konfliktu záujmov podľa ústavného zákona.

6. Nie je správne ďalej argumentovať závermi nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 129/2022, ktorý bol predmetom zjednotenia právnych názorov senátov ústavného súdu v uznesení sp. zn. PLz. ÚS 4/2022, ktoré sa priklonilo k právnemu názoru uznesenia ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 153/2022. Podľa odôvodnenia zjednocujúceho uznesenia čl. 9 ods. 13 štvrtá veta ústavného zákona vyjadruje zmysel a účel ústavného zákona, ktorým je možnosť vyhnúť sa sankcii za jeho porušenie. Ide tu totiž o situáciu, keď sa verejný funkcionár, ktorý svoju funkciu aj aktívne vykonáva, vzdá svojej funkcie práve pod hrozbou trestu. Túto situáciu nie je možné porovnávať so situáciou, v ktorej ide o osobu, ktorá už verejnú funkciu aktívne nevykonáva, pretože takáto osoba nemá možnosť využiť vzdanie sa funkcie podľa čl. 9 ods. 13 štvrtej vety ústavného zákona.

7. Správny je tak právny názor vyjadrený pri obdobných skutkových východiskách v uznesení ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 153/2022, ktorým bol ako zjavne neopodstatnený odmietnutý návrh bývalého verejného funkcionára, ktorý bol z funkcie odvolaný v roku 2020 a výbor mu za porušenie povinnosti podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, ktorého sa dopustil tak, že do konca apríla 2021 nepodal oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, uložil pokutu podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) a čl. 9 ods. 16 ústavného zákona. Od záverov tohto uznesenia vzhľadom na argumentáciu sťažovateľa nie je dôvod sa odchyliť. Osobitne preto, že argumentácia sťažovateľa sa obmedzuje len na poukaz na už spomenuté rozhodnutia ústavného súdu, pričom opomína to, že nález ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 1/07 vychádza z odlišných skutočností a závery nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 129/2022 boli prekonané uznesením sp. zn. PLz. ÚS 4/2022.

8. Nedôvodná je i námietka sťažovateľa o nedostatočnom zdôvodnení rozhodnutia výboru, keďže jeho odôvodnenie odráža to, že sťažovateľ sa k začatému konaniu nevyjadril a záver o nemožnosti použitia čl. 9 ods. 13 štvrtej vety ústavného zákona je zdôvodnený odkazmi na viaceré rozhodnutia ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2025

Robert Šorl
predseda senátu